

Per saber-ne més

Ja des de l'època medieval i fins al segle XIX, els “vinyaires” han utilitzat aquests dipòsits picats a la roca per elaborar els seus vins.

Al dipòsit més petit, el **fonyador**, s'hi aixafava el raïm i després s'abocava a la **tina**, el més gran. Aleshores es tapava amb un empostissat de fusta segellat amb fang perquè fermentés i, un cop acabat el procés, es podia treure el vi per la **boixa**, un forat a la part de baix de la roca.

Llegenda de la cova del Lladre

Al bell mig del serrat del Puigmacó, la cova del Lladre presideix l'extensió de terres que van veure desfilar ibers, romans, bandolers, carlins i traginers pel camí ral que les travessa.

La tradició conta la història de dos germans de l'Alzina del Racó, un mas que feia d'hostal. Un era pagès i treballava a les feixes de la vinya situades davant de la cova. L'altre germà era el lladre, que s'amagava dins la cova. Però com sabia quan havia de sortir? Quan el seu germà veia un traginer o vianant pel camí ral, cridava “*Baixa, moreu!*”. El vianant, refiat que es tractava d'un pagès que llaurava, seguia el camí confiadament, fins que el lladre, pedrenyal en mà, li buidava la bossa.

Al capvespre, a l'hostal, els que hi feien nit comentaven el que havia passat:
-*Tothom fes com jo, que només em cuido de llaurar i esterrossar, altrament aniria el món!* - afegia des d'un racó aquell que donava l'imprescindible toc d'alerta de tota l'operació.

Més informació

Ajuntament
de Navàs

Diputació
Barcelona

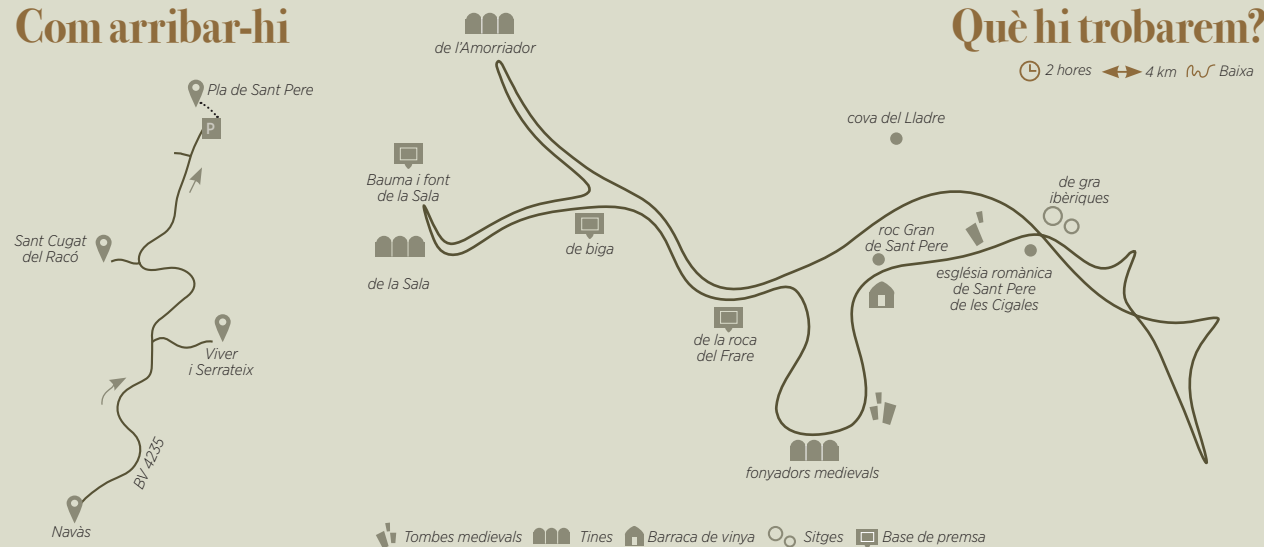
Conjunt de tines i fonyadors de la terra de l'Espinall

Us proposem una ruta per viatjar en el temps i descobrir com els nostres avantpassats elaboraven el nèctar de Bacus, aquell líquid daurat, moradenc o de color cirera que en diem vi.

Entre romanins, esbarzers, roures i alzines, la simfonia de verds es barreja amb els grisos de la pedra arenisca, anomenat roc salzó per la gent de la terra, i amaga l'obra dels nostres ancestres, gravada a les codines més adients de la zona.

Com arribar-hi

Panoràmica del Pla de Sant Pere

